

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ เช้า

ผิดต้องยอมรับ เรียกว่านักรรณะ

(คุณสมบุรณ์และครอบครัวถวายทองคำ ๓ กิโล ดอลลาร์ ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์ เงินไทย ๑๐๐,๐๐๐ บาท) วันนี้ขึ้นต้นได้ ๓ กิโลแล้ว สมเจตนาที่มุ่งหมายละ คราวนี้เป็นคราวที่เด็ดทีเดียว เด็ดมากที่เดียวการมอบทองคำคราวนี้ หัวหน้าพาเด็ดบริษัทบริวารต้องเด็ดด้วยกัน ถึงด้วยกัน นั่น เร่งขึ้นละทองคำเราเดี๋ยวนี้เร่งหนักเข้า ๆ ทองคำเราที่ไหลเข้ามาเรื่อย ๆ เลย สมกับว่าจะเอาให้เด็ด วันประกาศพี่น้องทั้งหลายจะทราบเอง ทองคำจะเข้าคลังหลวงคราวนี้มาก สมที่ว่าพวกเราพี่น้องชาวไทยทั้งหลายเด็ดทุกคน ต้องให้เห็นผลแห่งความเด็ดของเรา คราวนี้จะเห็นละ

วันไหนว่างเราก็จะไปดูลาดยาวอีกทีหนึ่ง เพราะลาดยาวมันตึกใหญ่ นี้ได้ขู่ บุกเรื่อยนะ ขู่-บุกเรื่อย ตึกคราวที่แล้วเป็นบทเรียนของเรามากทีเดียว คราวนี้ต้องเอาอีกเหมือนกันเด็ด ผิดนิดหนึ่งไม่ได้นะ ถึงขนาดนั้นละ เขาบอกว่าเขากล้าสู้เลย สู้ด้วยความแน่นหนา มันคงไม่มีที่ต้องติ เขาวางั้นนะ เราก็ต้องการอย่างนั้น ถ้าเข้าจุดนี้แล้วเข้ากันได้ เราบอกอย่างนั้น ถ้าแยกจากจุดนี้ไปไม่ได้นะคราวนี้ เพราะตึกคราวนี้มันตั้ง ๓๐ กว่าล้าน ไม่ใช่เล่นนะ สองตึกนี้ ถ้างมมาเสียคราวนี้แล้วเมืองไทยนี้ถล่มเลยแหละ เราจะเอาคนเดียวถล่ม เอาคุกเป็นตัวประกันลงนรกอเวจี เข้าใจไหม เป็นหัวหน้าลงนรกอเวจีเลย

(เขาว่าไม่ใช่ของเขา) นี่ก็ไม่ใช่ของเราเหมือนกันเราสร้างให้เหมือนกัน (ของบริษัทเขาสร้าง) ลูกศิษย์เป็นหัวหน้ามาจับตัวนี้ไม่มีปล่อย คนไหนก็ตาม ความรับผิดชอบลงมานี้ (คราวนี้ทำแน่นหนามันคง) เอาต้องแน่นหนา ไม่แน่นหนาไม่ได้นะ ก่อนที่จะลงมือนี้เอากันอย่างหนัก ถ้าพลาดคราวนี้ไม่ได้นะเราบอกขนาดนั้น คราวก่อนหกล้านกว่าใช้ไหมละตึกหลังนั้น ดูเหมือนได้หกปีละมั้ง มันร้ายขึ้นมา เห็นทำไม่ได้การ อธิบัติกรรมราชทัณฑ์ไปถึงเราเลย ไปหาเราที่วัดนุ่นเลยเชียะ ไปพูดถึงเรื่องราวอันนี้ว่า ตึกร้ายหมดยังงี้ต้องได้รื้อแหละ ไม่งั้นมันจะทับคนตายหมด เราก็ถามเหตุผล ว่าตึกไม่ดีทางพื้นมัน เราจึงไปดู ไปดูจริงๆ นะ ไปดูหมด หมดแล้ว เอ้า ๆ รื้อได้แล้ว เพราะดูแล้วมันดูไม่ได้แล้ว รื้อไปเลย ถ้าไม่อยากจะให้คนตาย ว่างั้น รื้อ

ที่นี้เวลารื้อแล้วเราก็ให้เลย เพราะเราเป็นผู้ผิดพลาดในตึกหลังนั้น หกล้านตึกหลังที่รื้อนะ หกล้าน เราเป็นผู้ผิดพลาด เราก็แน่ใจกับลูกศิษย์ที่ไปทำให้ ที่นี้มันไม่ดี พื้นฐาน

มันไม่แน่นอนหนามันคงนั้ก เพราะฉะนั้นมันถึงทำให้ร้าย ทีนี้เวลาอธิบดีกรมราชทัณฑ์ไปหาเรา พูดเหตุผลแล้ว เราจะไปดูเอง พอไปดูแล้วก็ยอมรับเลยทันที บอกให้รื้อเลย อ้าวทีนี้รื้อรื้อแล้วขอใหม่ เขาก็หลังละ บอกว่าขอสองหลัง ก็ขึ้น บอกหลังละสามชั้น ให้เลย นั่นเห็นไหมละ

เราเป็นผู้ผิดเราต้องยอมรับ อย่างงั้นจึงเรียกว่านักธรรมชาติ ที่อยู่ร่วมกันด้วยความรับผิดชอบ ผิด ถูก ชั่ว ดี ต้องยอมรับกันมนุษย์ ถ้ายอมรับกันแล้วอยู่ได้ ถ้าไม่ยอมรับอยู่ไม่ได้ แตก แม้แต่สามมีภรรยาที่แตก เข้าใจใหม่ ถ้ายอมรับกันแล้วทั่วทั้งโลกนี้อยู่ด้วยกันได้ทั้งนั้น ผิด ถูก ชั่ว ดี ต้องยอมรับ เอ้า รื้อเลย ทีนี้รื้อแล้วถามเลยจะเอาสักกี่หลัง บอกขอสองหลัง ให้เลย ๆ ก็ขึ้น ให้เลย นั่นเห็นไหมละ เรารับโทษของเรา เราผิดพลาด ทีนี้เวลารื้อนี้ เอ้า เราให้หมดอีก ค่ารื้อถอนทั้งหมดบริเวณนี้ ถ้าของงบประมาณได้ เรื่องได้แต่ช้า ป่านนี้จะตกลมาแล้วยังไม่รู้ละ ถ้าของงบประมาณก็ได้แต่มันช้า

ถ้าเราว่าจะเอา เอาเลย ถ้างั้นเอารื้อให้หมดเลย เราจะเสียค่ารื้อถอนให้หมด ฟาดเสียเกือบล้าน หนุนค่ารื้อถอนออก บริเวณนั้นหลังไหนไม่ดีที่จะปลูกใหม่ขึ้นมาให้รื้อออกให้หมดแถมนี้ ให้เขารื้อให้หมดเลย เท่าไรเราจ่ายให้เลย ฟาดนี้ โอ้ย เกือบล้านนะค่ารื้อถอนทั้งหมดไปเกือบล้านแล้ว นั่นเห็นไหมละ อย่างงั้นจึงเรียกว่านักรบชิ นักธรรมชาติ เข้าใจใหม่ นักเหตุผล นักกีฬา แพ้ต้องยอมรับว่าแพ้ ชนะก็รู้กันว่าชนะ อย่างนี้อยู่ด้วยกันได้ทั่วโลกเรา ไร่ที่ผิดเท่าไรไม่ยอมรับว่าผิด มีแต่ว่าตัวถูกเรื่อยไป ตัวนี้เป็นตัวสำคัญที่จะทำลายส่วนรวมได้ไม่สงสัยนะ

ถ้าผิดยอมรับว่าผิดอยู่กันได้ด้วยกันมนุษย์เรา มนุษย์เราจะอยู่ด้วยกันด้วยความรับผิดชอบด้วยกัน ใครผิดบอกว่าผิด ใครถูกบอกว่าถูก ยอมรับกัน เพราะฉะนั้นท่านจึงตั้งศาลยุติธรรมขึ้นมา เพื่อให้โลกได้ตั้งอยู่ในความยุติธรรมด้วยกันทั้งโลก หนีจากนี้ไม่ได้โลกแตก นี่ก็อย่างนั้นแหละ เราจึงให้เลย ตึกสองหลังนี้ก็ให้ไปเลย จากนั้นแล้วเราคิดไว้แล้วไม่ผิด คือเวลาคิดอย่างนี้แล้วเขาก็เป็นโอกาสที่เขาจะได้ เขาจะขออีกแหละ ขอปลีกย่อยไปอะไรต่ออะไร ส่วนมากเราถ้าลงสร้างอะไร เช่นตึกโรงพยาบาลเหมือนกัน มีแต่ให้ปลีกย่อยไปเรื่อย ๆ อันนั้นขอ อันนี้ขอ ให้หมดกับตึกหลังใหญ่

เช่นอย่างหลังนี้ สมมุติว่าหกล้าน มันปาเข้าไปเท่าไรก็ไม่รู้ละ ยกตัวอย่างเช่น หล่มสัก ตกลงกันเรียบริ้อยค่าก่อสร้าง อะไร ๆ ทุกอย่างในตึกนี้บอก ๑๒ ล้าน เวลาฟาดเข้าไปแล้ว ๑๕ ล้าน เห็นไหมละ อย่างงั้นละไปที่ไหนเหมือนกันหมดเรา เพราะจิตมันเปิดอยู่แล้วที่จะให้ ๆ ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ อะไรเป็นประโยชน์เอ้า เมื่อเรามีแล้วเอาเลย ๆ ตึกหลังนี้ก็

เหมือนกันที่ลาตยาว ต่อจากนี้ไปแล้วมันจะปลีกย่อย ขออะไร ๆ เราก็ตองให้ ๆ คราวที่
แล้วให้ตึกหลังหนึ่งแล้วยังไม่แล้ว ยังให้มูลนิธิอีก ๑ ล้าน คราวนี้ก็ค่อยพิจารณาเสียก่อน
ควรจะให้มากน้อยเพียงไรเราก็จะให้

วันนี้จะไปดูเจดีย์(วัดอโศการาม) เสียก่อน แต่ส่วนลาตยาวนี้ยังไม่ได้ไปดูแหละ ให้
มีโอกาสดูเสียก่อน เพราะเชื่อแน่วแล้วนายช่างทั้งหลาย ช่างที่เขาทำเราเชื่อแน่วแล้ว เพราะได้
ตกลงกันเรียบร้อยทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อยหมดแล้ว เราก็เพียงไปดูเท่านั้น เวลานี้สร้างถึง
หกเจ็ดหลังแล้วนะ ฟังซินะ นี่เงินพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคนี้ มันไหลเข้าอย่างงั้นดูเอา
เดี๋ยวนี้หกเจ็ดหลังละมั่ง ทางพังงา กระบี่ สี่หลัง หลังหนึ่งเขากำลังพิจารณาอยู่ มอบให้ท่าน
ฉลาดที่พังงา ดูแล้วควรยังงั้นไม่ควรยังงั้นเราจะพิจารณาทีหลัง

ส่วนที่สร้างแล้วเวลานี้ทางนูนสี่หลังแล้ว ที่พังงาสามหลัง ตึกหนึ่ง โรงเรียนสองหลัง
รวมสามหลัง แล้วกระบี่อีกหลังหนึ่งตึกโรงพยาบาล กำลังสร้าง เป็นสี่ แล้วห้า หก ลาตยาว
เจ็ดตึกที่โรงพยาบาลโนนสะอาด แล้วกำแพงอีก นี่พร้อมกันหมดเวลานี้ จ่ายกัน หมด
เท่าไรพิจารณาดูซิ นี่แหละที่ว่าเงินพี่น้องทั้งหลายมาเท่าไรไม่เหลือ มันไม่เหลือเพราะเหตุนี้
ละฟังเอา และนอกจากนั้นเครื่องมือแพทย์ปลีก ๆ ย่อย ๆ ไม่ใช่ตึกนะ เวลาเรามาอย่างนี้
มันก็ตกมาถึง เพราะอนุญาตแล้วสิ่ง ๆ เรื่อย ทีนี้เวลาของตกมาแล้วก็เข้าสู่โรงพยาบาล ๆ
ส่วนบิลก็เข้าสู่วัดเรา พอเราไปถึงแล้วว่างปั๊บนี่เอาบิลมาตรวจดู ทดสอบ แล้วก็จ่าย ๆ ๆ ไป
ตามบริษัทนั้น ๆ

คือเครื่องมือแพทย์มาจากบริษัทใดเขาจะบอกมาพร้อมเลย เราก็จ่ายไปตามบริษัท
นั้น ๆ ๆ ส่งถึงบริษัท ๆ ไปเลย เรียกว่าไม่เคยมีเรื่องอะไรนะ จนกระทั่งปานนี้ไม่เคย คือ
พอเขาส่งมา บอกบริษัทแล้วก็ส่งถึงบริษัทเรียบร้อย ๆ ไปอย่างนี้เรื่อยมา เราอุตส่าห์
พยายามเต็มกำลังความสามารถที่จะช่วยพี่น้องทั้งหลาย เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงเป็นคราวที่
เด็ดของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ รวมในกฐินของชาติ จึงขอให้ได้ทองคำมากมายคราวนี้
คราวนี้ต้องให้ได้มาก เรียกว่ามากกว่าทุกครั้งที่เขาทองคำเข้าคลังหลวงมา

คราวนี้จะได้เห็นละมากไม่มาก ในราววันที่ ๒๓ ๒๔ นี้ก็จะทราบ จะทราบผล
ออกมา คือเราแน่นอนแล้วที่นี้ ทองคำได้เท่านั้น ๆ รวมกันหมด เรียกว่าตายตัวแล้วที่นี้ไม่
เข้าอีก อะไรไม่เข้าอีก เพื่อไว้ข้างหน้า ๆ เวลาเรามอบคราวหลัง ถ้าหากว่าได้มาเต็มจำนวน
พอดีพอดีแล้วที่ต้องการนี้ ทีนี้ก็พักเอาไว้เสียก่อน แล้วที่นี้เอานี้ประกาศ เอานี้เข้าคลัง
หลวงแน่นอนเลย เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงแน่ใจว่าจะได้ทองคำมาก เพราะทองคำไหลมาจาก
ทุกทิศทุกทางนะทั่วประเทศ เดียวนี้ยิ่งเร่งไหลเข้ามา ๆ เราจึงยังกำหนดไม่ได้ รอเสียก่อน

เมื่อเช้านี้ก็พูดกับคุณชายอยู่ ว่าทองคำเราระยะนี้ได้มาเท่าไร หลอมได้อยู่หรือ ว่า หลอมได้ เอา หลอมได้เข้าหลอมเลยนะ พอหลอมออกมาแล้ว นี่ละทีนี้นับเข้าไป ๆ พอ ตายตัวแล้วทีนี้ก็หยุด ไม่หลอมก็คือเก็บเอาไว้ๆ ก่อน จากนั้นก็มอบเลย ส่วนดอลลาร์มัน น่าจะได้ถึงสี่แสนละมัง คราวนี้ดอลลาร์ไม่น่าจะต่ำกว่าสี่แสน ทั้ง ๆ ที่เราไม่ได้กำหนด บังคับอะไรเลย มันมาเองๆ ส่วนคราวที่แล้วบังคับกันเกือบเป็นเกือบตาย คือจะให้ ได้ ดอลลาร์เต็ม ๘ แสน มันขาดเท่าไรเอามาให้หมด นี่ซี นี่ก็เที่ยวหาบิบบเอาทุกแห่ง เราได้มา เต็มปั้ง คราวนี้จะไม่ปีบละคิดว่า มันก็ร่วมจะสี่แสนแล้ว ก็ยังไม่แนะ คอยฟังก่อน

ไอ้เรื่องความอยากให้มันได้ถึงจุดถึงหมายนี่ละมันคอยแทรกอยู่เรื่อย บางทีก็คึกคัก เอาเลย เป็นอย่างงั้น วันนี้ก็พักเทศน์ไม่เทศน์ เรามีธุระของเรา งานที่เกี่ยวกับเราน้อย เมื่อไร โถ ไม่น้อยนะ หนักมาก พูดเท่านั้นก็พอแล้วนะ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th